

den anden Side kommer han jo i Spektakkel med den Befolkning, han skal betjene, hvis han ikke giver dem Billetter, mens Toget holder der. Følgen har været, saa vidt mig bekendt, at flere have overtraadt Reglementet. Men der er ogsaa indtruffet det Tilfælde, at den Embedsmand, som har Tilsynet med Baneforholdene, har været til Stede i Toget, og saa har vedkommende faaet sig en Næse. Det er vistnok et Reglement af den Art, som det vilde være heldigt ikke blev givet eller i alt Fald blev givet med Henstilling til vedkommendes Konduite, hvor meget eller hvor lidt han skal være paa Perronen. Opretholdt i sin Strenghed vil et saadant Reglement vistnok paa mange Steder blot betyde, at talrige rejsende kom til at se Toget gaa, men umuligt kunde komme med. Jeg var næppe kommen til at føre dette Forhold frem, naar der ikke var blevet rørt ved det fra anden Side. Jeg fandt det da naturligt at henlede Opmærksomheden paa det.

Endelig skal jeg i Tilslutning til, hvad der blev fremført fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) med Hensyn til Bygningsafgiften give nogle Oplysninger, idet det viser sig, at det er ret aparte Forhold, under hvilke den bliver paalagt og opkrævet, og at det kan være vanskeligt at komme af med Bygningsafgiften. Jeg har for nogle Aar siden haft det Tilfælde, at jeg ved Overtagelsen af en Ejendom, uden at jeg havde Anelse derom, kom til at betale Bygningsafgift i en længere Aarrække, og da jeg blev opmærksom derpaa, søgte jeg at komme af med den, og det lykkedes mig ogsaa efter to Aars Forhandling at blive fri for den. Nu for et Par Aar siden blev der paalagt mig Bygningsafgift igen, idet jeg er i Besiddelse af et Hus, og dette Hus blev lejet ud til en Maler. Saa snart denne Maler var kommen, blev Huset opmaalt, Bygningsafgiften blev opkrævet, og det var der ikke noget at sige til, thi det var i sin gode Orden. Men nu flyttede Maleren sidste Maj, og jeg søgte da at blive fri for Bygningsafgiften. Jeg henvendte mig da først til Skatteopkræveren og spurgte ham, hvilken den naturligste Vej vilde være til at blive fri for den, da Bygningen nu ikke længere var afgiftspligtig. Han svarede

mig da, at jeg skulde henvende mig til Branddirektøren. Men da jeg kom til Branddirektøren sagde han, at jeg skulde henvende mig til Amtmanden. Jeg skrev da et Andragende den 2den Juli til Amtmanden, og den 17de Juli sendte han det tilbage til Branddirektoratet i Herning til Paategning. Det blev paategnet den 20de Juli og blev saa den 28de sendt til Holstebro Amtstue og blev der paategnet den 6te August, men paa Grund af en Uoverensstemmelse af $\frac{1}{4}$ Alen, idet den ene Indstilling havde et Maal af $9\frac{1}{2}$ den anden af $9\frac{1}{4}$ Alen, gik det tilbage til Branddirektoratet i Herning. Efter Svar derfra kom det atter tilbage til Amtmanden og kom saa endelig til Sogneraadet i Gjellerup, hvor der skulde besvares en hel Række Spørgsmaal. Da Sogneraadets formanden ikke saa sig i Stand til at besvare flere af disse Spørgsmaal, fik jeg Lejlighed til at se det, idet han henvendte sig til mig. Der viste sig imidlertid en Mærkelighed, som er uforstaaelig og ret uforvarselig, idet Afgiften var afkrævet i Henhold til en Assurancesum af 5000 Kr., medens Assurancen vitterlig var 2016 Kr. eller, hvis man regner en lille Udbygning med, 2100 Kr. Det kan paa ingen Maade forholde sig rigtigt, og jeg skal henstille, om det ikke burde overlades til en anden Myndighed at foretage Opmaalingen. De forskellige Branddirektører have en meget forskellig Betragtning af, hvorledes den skal opmaales til Bygningsafgiften, og de synes jo næsten at være Eneherrer over, hvorvidt den skal paalægges eller ikke. Jeg tror, at det vilde være mere formaalstjenligt at paalægge Sogneraadene eller, hvis det er forbundet med for store Ulemper, Sognefogederne, hvoraf der jo findes en i hvert Sogn, at foretage Opmaalingen. De vilde i alle Tilfælde være mere fortrolige med, hvilken Næring der virkelig drives. Det har jo vist sig, at jeg for mit eget Vedkommende i sin Tid havde meget vanskeligt ved at blive fri for en Bygningsafgift, uagtet der ingen Grund var til, at jeg skulde erlægge den. De vedkommende Myndigheder havde Vanskelighed ved at tro, at dette forholdt sig rigtig, og mente, at man paa en eller anden Maade vilde omgaa Loven. Det er for retsindige Borgere en Ulempe, som kan være ret tryk-